

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.12.2011
KOM(2011) 934 endelig

2011/0461 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om en EU-civilbeskyttelsesordning

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1630 endelig}

{SEK(2011) 1632 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGETS BEGRUNDELSE OG FORMÅL

Formålet med dette forslag er at erstatte Rådets beslutning om civilbeskyttelsesordningen¹, som fremmer et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionen på civilbeskyttelsesområdet, og Rådets beslutning om det finansielle civilbeskyttelsesinstrument², som yder bistand til foranstaltninger, der gennemføres under ordningen for at beskytte mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

Efter en grundig evaluering af lovgivningen om civilbeskyttelse for perioden 2007-2009³ og under hensyntagen til erfaringer fra tidligere katastrofesituationer forener dette forslag de to rådsbeslutninger i én retsakt. De finansielle bestemmelser skal ses i lyset af forslagene til den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, som anført i Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 om "Et budget for Europa 2020"⁴.

På grundlag af den nye traktats artikel 196 om civilbeskyttelsespolitik er formålet med den nye ordning at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes foranstaltninger på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer af enhver slags både i og uden for Unionen mere effektiv. De mere specifikke mål går ud på a) at opnå større beskyttelse mod katastrofer ved at forhindre eller mindske katastrofernes virkninger og ved at skabe en forebyggelseskultur, b) at øge EU's beredskab i tilfælde af katastrofer og c) at fremme en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af større katastrofer.

Forslaget bygger på Kommissionens meddelelse fra 2010 "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle"⁵ og meddelelsen fra 2009 "Fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer"⁶.

Forslaget bidrager til Europas 2020-mål og til at øge EU-borgernes sikkerhed og skabe større modstandskraft over for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, hvilket er en vigtig del af Stockholmprogrammet⁷ og Strategien for EU's indre sikkerhed⁸. Ved at støtte og fremme foranstaltninger, der forhindrer katastrofer, vil EU's civilbeskyttelsespolitik endvidere mindske de økonomiske skader, som EU lider som følge af katastrofer, og dermed de forhindringer, som står i vejen for vækst. En bedre beskyttelse af borgere, materielle goder og miljøet vil mindske katastrofernes sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser, som rammer de mest udsatte regioner og mennesker. Dette vil bidrage til en mere bæredygtig og inklusiv vækst.

¹ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

² EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

³ KOM(2011) 696 endelig.

⁴ KOM(2011) 500 endelig.

⁵ KOM(2010) 600 endelig.

⁶ KOM(2009) 82 endelig.

⁷ EUT C 115 af 4.5.2010.

⁸ KOM(2010) 673 endelig.

Forslaget bidrager også i høj grad til en forenkling. Den nye afgørelse samler bestemmelserne vedrørende selve ordningen og bestemmelserne vedrørende finansieringen af dens aktiviteter, som tidligere var i forskellige beslutninger, i én retsakt. Den forenkler også de eksisterende procedurer for sammenlægning og samfinansiering af transporten af bistand (f.eks. ved at undgå en systematisk godtgørelse på 50 % som under de nuværende regler og ved at udpege en ledende stat i transportoperationer, som involverer flere medlemsstater), og derved mindskes Kommissionens og medlemsstaternes administrative byrde. Det fastsætter også enklere regler for ibrugtagning af ordningen i tilfælde af katastrofer i tredjelande.

En styrket ordning vil bidrage til gennemførelsen af den solidaritetsbestemmelse, som Europa-Kommissionen og Den højtstående repræsentant vil fremsætte et forslag om i 2012.

Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

Der findes to retsakter, som regulerer samarbejdet om civilbeskyttelse på EU-plan: 1) Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (samarbejdet)⁹ og 2) Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument¹⁰, og som begge ophæves ved denne afgørelse.

Konsistens i forhold til andre EU-politikker og -mål

Der har været særlig fokus på at sikre konsistens mellem civilbeskyttelse og humanitær bistand samt overensstemmelse med foranstaltninger, som gennemføres som led i andre EU-politikker og EU-instrumenter, især inden for området retlige anliggender, frihed og sikkerhed, herunder konsulær bistand og beskyttelse af vigtig infrastruktur, miljø, især oversvømmelser og kontrol af større ulykker, klimaændringer, sundhed, havforurening, eksterne forbindelser og udvikling.

Ved hjælp af en række bestemmelser, som tydeligt afgrænser ordningens anvendelsesområde og forhindrer dobbeltfinansiering, sikres konsistens i forhold til EU's øvrige finansielle instrumenter.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Der er foretaget en konsekvensanalyse for at undersøge de forskellige politiske løsningsmodeller og deres konsekvenser, herunder alle relevante aspekter af en forudgående evaluering¹¹. Som led i konsekvensanalysen blev der nedsat en konsekvensanalysestyregruppe med 21 af Kommissionens tjenestegrene og med input fra en ekstern undersøgelse.

⁹ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

¹⁰ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

¹¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Høring af interesserede parter

Forud for Kommissionens meddelelse om katastrofebistand¹² blev der gennemført tre målrettede høringer af interesserede parter¹³ og en række arrangementer for interesserede parter.

Blandt andre interesserede parter regnes aktører inden for energiforvaltning, det humanitære samfund, FN-organer, forskning, intern sikkerhed, miljø, udenrigspolitik og andre relaterede politikområder.

Der er taget hensyn til alle bemærkninger fra de interesserede parter, og det afspejles i konsekvensanalysen.

Konsekvensanalyse

De største problemer er: 1) reaktive ordninger og ad hoc-ordninger i EU's civilbeskyttelses-samarbejde, som begrænser effektiviteten og sammenhængen i EU's katastrofeindsats, 2) manglende rådighed over vigtig indsatskapacitet (kapacitetsmangel), 3) begrænsede transportløsninger og tunge procedurer, som hindrer en optimal indsats, 4) begrænset beredskab i form af uddannelse og træning samt 5) manglende integration af forebyggelses-politikkerne.

I konsekvensanalysen vurderes en række løsningsmodeller:

Bistandens tilgængelighed: 1) frivillig sammenlægning uden EU-finansiering, 2) frivillig sammenlægning med begrænset EU-medfinansiering, 3) frivillig sammenlægning med en højere grad af EU-medfinansiering samt en række andre muligheder (lige fra ordningens ophør til en EU-civilbeskyttelsesstyrke)

Udbedring af kapacitetsmangler: 1) ingen EU-foranstaltning, 2) hjælp til medlemsstaterne, således at de kan udbedre kapacitetsmanglen og 3) udbedring af manglerne ved hjælp af en EU-kapacitet

Afhjælpning af begrænsede logistiske og finansielle ressourcer til transport: 1) ordningen ophører, 2) ingen politisk ændring, 3) den maksimale medfinansiering øges for de mest presserende behovs vedkommende og 4) den maksimale medfinansiering øges over hele linjen

Forenkling af transportbestemmelser: 1) ingen politisk ændring og 2) forenkling af de gældende transportbestemmelser

Beredskab: 1) ingen ny EU-lovgivning og ingen ekstra EU-finansiering, 2) generel EU-strategi for beredskab uden bindende bestemmelser samt ekstra EU-finansiering, og 3) EU-finansiering til medlemsstaternes egne uddannelser på betingelse af, at uddannelsescentrene opfylder visse mindstekrav

¹² Der blev holdt generelle møder for interesserede parter den 6. april og den 17. juni 2011 med 600 inviterede interesserede parter og ca. 120 deltagere på hvert møde. Der blev holdt møde mellem generaldirektører for civilbeskyttelse i Budapest den 23.-25. maj 2011.

¹³ KOM(2010) 600 endelig.

Forebyggelse: 1) ingen ny EU-lovgivning og ingen ekstra EU-finansiering, 2) en generel EU-strategi for forebyggelse uden bindende bestemmelser samt ekstra EU-finansiering og 3) udfærdigelse af nationale katastroferisikostyringsplaner inden en bestemt dato.

Konsekvensanalysen er vedlagt dette forslag.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Resumé af forslaget

Teksten bygger på civilbeskyttelsespolitikens fire hovedelementer: forebyggelse, beredskab, indsats og den eksterne dimension samt et kapitel om de finansielle bestemmelser.

- a) Mål, emne og anvendelsesområde En af ændringerne går ud på at tilpasse emnet for ordningen til den nye traktats artikel 196, som slår til lyd for en integreret strategi for katastrofehandtering. Det generelle mål fremgår af artikel 1 og beskrives nærmere ved specifikke mål og understøttes af resultatindikatorer (artikel 3).

Anvendelsesområdet (artikel 2) for foranstaltninger til støtte for en indsats i tilfælde af katastrofer gælder i og uden for Unionen. Forebyggelse og beredskab omfatter Unionen og visse tredjelande, som er anført i artikel 28.

- b) Forebyggelse

Med forslaget indføres et nyt kapitel om forebyggelse for at give EU's strategiske ramme for forebyggelse større vægt og knytte den effektivt til beredskabet og indsatsforanstaltninger.

Artikel 5 beskriver Kommissionens opgaver, som bygger på meddelelsen om forebyggelse fra 2009 og Rådets konklusioner.

På grundlag af det igangværende arbejde om risikovurderinger og for at sikre effektivt samarbejde inden for ordningen skal medlemsstaterne meddele deres risikostyringsplaner inden udgangen af 2016 (artikel 6). De er et vigtigt planlægningsinstrument og bidrager til en sammenhængende risikostyringspolitik, som anført i strategien for EU's indre sikkerhed¹⁴.

- c) Beredskab

Der er størst fokus på beredskabsforanstaltninger for at forbedre planlægningen af indsatsen og for at øge EU's indsatskapacitet og det overordnede beredskab over for større katastrofer. Bestemmelserne bygger på forslagene fra meddelelsen om katastrofebistand fra 2010 og Rådets konklusioner om europæisk uddannelse inden for katastrofehandtering¹⁵. Disse ændringer er:

- Oprettelse og forvaltning af et katastrofeberedskabscenter. Katastrofeberedskabscentret skal bygge på det eksisterende monitorerings- og informationscenter (MIC), som skal styrkes, så det har operationel kapacitet døgnet rundt (artikel 7, litra a).

¹⁴ KOM(2010) 673 endelig.

¹⁵ 15520/08.

- Der skal udarbejdes en sammenhængende planlægningsstrategi for indsatsoperationer ved at opstille referencescenarier, kortlægge eksisterende kapacitet og udarbejde beredskabsplaner for anvendelsen heraf. Det tilstræbes ligeledes at sikre synergi mellem bistand i form af naturalier og humanitær bistand (artikel 10).
- Der oprettes en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i form af en frivillig sammenlægning af forud fastsatte kapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for en EU-indsats under ordningen. Behovet for at gøre kapaciteten mere synlig understreges ligeledes (artikel 11).
- Mangler i indsatskapaciteten skal identificeres og udbedres ved at støtte indførelsen af en EU-finansieret kapacitet i de tilfælde, hvor dette menes at være mere omkostningseffektivt end medlemsstaternes individuelle investeringer. Det er planen at indføre en særlig overvågningsprocedure, og Kommissionen skal hvert andet år aflægge rapport for Rådet og Parlamentet om fremskridt (artikel 12).
- Anvendelsesområdet for EU's eksisterende beredskabsinitiativer inden for uddannelse skal udvides, herunder ved at etablere et uddannelsesnetværk og diversificere uddannelsesprogrammet. Kommissionen kan også yde vejledning i civilbeskyttelsesuddannelse på EU-plan og internationalt plan (artikel 13).
- Eksperthold kan på anmodning af den berørte stat eller FN og FN-agenturer udsendes for at yde vejledning i forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger (artikel 13, stk. 2).
- Bistående medlemsstater skal have mulighed for at oplagre indsatskapacitet i logistiske knudepunkter i EU (artikel 7, litra f).

d) Indsats

De foreslåede ændringer har til formål at sikre en mere effektiv og hurtigere indsats ved:

- midlertidig oplagring af kapacitet i situationer med øget risiko (artikel 15, stk. 2).
- forslag til en katastrofeindsatsplan og anmodning om anvendelse af kapaciteten (artikel 15, stk. 3, litra c).
- krav til medlemsstaterne om at sikre støtte fra værtsnationen til den indkommende bistand i overensstemmelse med Rådets konklusioner om støtte fra værtsnationen¹⁶ (artikel 15, stk. 6).

e) Ekstern dimension af civilbeskyttelsesoperationer:

Ved operationer uden for Unionen fremmer forslaget konsistens i det internationale civilbeskyttelsesarbejde ved:

¹⁶ 15874/10.

- at yde bistand gennem ordningen på anmodning af FN eller FN-agenturer eller en relevant international organisation (artikel 16, stk. 1)
- at Kommissionen underretter EU-Udenrigstjenesten for at kunne sikre konsistens mellem civilbeskyttelsesoperationer og EU's overordnede forbindelser med det berørte land (artikel 16, stk. 3)
- at præcisere de tilfælde, hvor der kan ydes konsulær bistand, idet der tages hensyn til et bebudet forslag til Rådets direktiv om koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger vedrørende konsulær beskyttelse af EU-borgere, hvis medlemsstat ikke er repræsenteret (artikel 16, stk. 7).

f) Bestemmelser om finansiel støtte

De finansielle bestemmelser er indarbejdet i et nyt kapitel. De støtteberettigede foranstaltninger (artikel 20-23) er grupperet i generelle foranstaltninger, forebyggelse og beredskab, indsats og transport og omfatter støtte til de nye foranstaltninger, der er foreslået ovenfor. Bestemmelserne vedrørende støtte til transport under det nuværende instrument er blevet ændret og forenklet, og der indføres nye betingelser for finansiering, idet medfinansieringssatserne sættes op til 85 % af de samlede støtteberettigede omkostninger og undtagelsesvist til 100 %, hvis bestemte betingelser af opfyldt.

Nye bestemmelser giver én medlemsstat mulighed for at indtage en ledende rolle, når der skal anmodes om finansiel bistand fra EU til operationer, som involverer flere medlemsstater, og at give en katastroferamt medlemsstat, som har anmodet om bistand, mulighed for også at søge om medfinansiering af transportomkostninger.

De forskellige former for økonomisk intervention ændres også for at gøre det muligt at få godtgjort udgifter og oprette trustfonde. I tilfælde af tilskud og offentlige indkøb er det ikke nødvendigt at inkludere operationer i tilknytning til katastrofeindsatser i Kommissionens årlige arbejdsprogram (artikel 25). De finansielle bestemmelser i denne afgørelse bør anvendes fra den 1. januar 2014, da de vedrører den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

g) Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

h) Nærhedsprincippet

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af de enkelte medlemsstater.

Ordningen blev indført, fordi større katastrofer kan betyde, at de enkelte medlemsstater ikke længere har kapacitet til at klare situationen alene. EU-foranstaltninger på dette område indebærer, at der opstår situationer af en stærk tværnational/multinational karakter, som nødvendigvis kræver en overordnet koordinering og fælles handling ud over det nationale niveau. Der kan hurtigere gøres fremskridt med den fælles forebyggelsesindsats og risikostyring takket være erfaringsudveksling og større sammenhæng på EU-plan.

I betragtning af de fordele, forslaget giver i form af mindre tab af menneskeliv og mindre miljømæssig, økonomisk og materiel skade, har det tydeligvis en EU-merværdi. Det giver

medlemsstaterne mulighed for at bidrage mere effektivt til EU-bistand under ordningen og for at nyde godt af bedre koordinering og samarbejde. Forslaget vil øge beredskabet over for større katastrofer og skabe en mere sammenhængende strategi for katastroferisikostyring. En sammenhængende og effektiv indsats vil blive sikret ved hjælp af en kapacitet til hurtig indsats, som kan anvendes, hvor behovet måtte opstå.

Forslaget giver tilmed stordriftsfordele, såsom omkostningseffektiv logistik og transport, en sammenhængende og effektiv indsats ved hjælp af den frivillige sammenlægning af kapacitet og en bedre udnyttelse af de knappe ressourcer ved at dele den EU-finansierede kapacitet.

i) Proportionalitetsprincippet

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene. Det afhjælper de mangler, der er konstateret i forbindelse med tidligere interventioner, og bygger på Rådets og Europa-Parlamentets mandater.

Den administrative byrde, som Unionen og medlemsstaterne pålægges, er begrænset og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målene med revisionen. Godkendelses- og registreringsproceduren for kapaciteten er enkel og gennemføres ved hjælp af det fælles varslings- og informationssystem til kommunikation og udveksling af information (CECIS)¹⁷. Medlemsstaterne har kun pligt til at underrette Kommissionen om deres risikostyringsplaner for at sikre konsistens i forhold til planlægningsarbejdet og udviklingen af scenarier.

Der kræves ikke noget bestemt format, ud over hvad der er fastsat i finansforordningen for ansøgninger om finansiering. Der er lagt særlig vægt på at sikre, at de procedurer, som skal følges i tilfælde af katastrofer, er tilstrækkeligt fleksible til at muliggøre hurtig indgriben.

j) Valg af instrument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020"¹⁸ regnes der med budgetmæssige forpligtelser til EU-civilbeskyttelsesstrategien på 513 mio. EUR i løbende priser, som følger: 276 mio. EUR inden for Unionen og 237 mio. EUR til operationer uden for Unionen.

¹⁷ CECIS letter kommunikationen mellem MIC og de nationale myndigheder og gør det derved muligt at sætte hurtigere og mere effektivt ind i tilfælde af katastrofer.

¹⁸ KOM(2011) 500 endelig.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om en EU-civilbeskyttelsesordning

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 196,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I betragtning af den betydelige stigning i antallet og alvoren af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i de seneste år og det forhold, at fremtidige katastrofer forventes at blive mere ekstreme og vanskeligere med vidtrækkende og langvarige konsekvenser, som navnlig skyldes klimaændringer og potentiel interaktion mellem flere risici af naturlig og teknologisk art, er det blevet vigtigere at sikre en integreret tilgang til katastrofehandtering. Unionen bør støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
- (2) Der blev indført en civilbeskyttelsesordning ved Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet¹⁹, som blev omarbejdet ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning²⁰. Finansieringen af ordningen blev sikret ved Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument²¹, som fastsatte, at der skulle ydes finansiell bistand både som et bidrag til at effektivisere indsatsen i tilfælde af større katastrofer og til at øge forebyggende foranstaltninger og beredskabsforanstaltninger for alle former for katastrofer, herunder videreførelsen af foranstaltninger, der tidligere var blevet truffet i medfør af Rådets beslutning 1999/847/EF af 9. december 1999 om indførelse af et EF-

¹⁹ EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7.

²⁰ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

²¹ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

handlingsprogram for civilbeskyttelse²². Det finansielle instrument udløber den 31. december 2013.

- (3) Den beskyttelse, som skal sikres med EU-civilbeskyttelsesordningen, bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljø og ejendom, herunder kulturarv, mod alle naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder terrorhandlinger, teknologiske ulykker, strålingsulykker, miljøulykker, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. Civilbeskyttelsesbistand og anden katastrofebistand kan blive nødvendig i alle disse katastrofesituationer som supplement til det berørte lands egen indsats.
- (4) Civilbeskyttelsesordningen er et tydeligt udtryk for europæisk solidaritet, idet den sikrer et praktisk og hurtigt bidrag til forebyggelse af og beredskab mod katastrofer og til indsatsen i tilfælde af større katastrofer og overhængende fare herfor. Denne afgørelse bør derfor ikke påvirke medlemsstaternes gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til bilaterale eller multilaterale traktater vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne afgørelse, eller medlemsstaternes ansvar for at beskytte mennesker, miljø og ejendom på deres område.
- (5) Ordningen bør tage behørigt hensyn til relevant EU-lovgivning og internationale forpligtelser og udnytte synergier med relevante EU-initiativer, såsom det europæiske jordovervågningsprogram (GMES), det europæiske program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP) og det fælles system for informationsudveksling (CISE).
- (6) Ordningen bør omfatte en generel politisk strategi for EU's katastroferisiko-minimeringsindsats, som har til formål at sikre et højt niveau af beskyttelse og modstandskraft over for katastrofer ved at forhindre eller mindske deres konsekvenser og ved at skabe en forebyggelseskultur. Risikostyringsplaner er væsentlige for at sikre en integreret tilgang til katastrofehandtering, hvor der knyttes en forbindelse mellem risikominimering, beredskab og indsatsforanstaltninger. Ordningen bør derfor omfatte en generel strategi for meddelelsen og gennemførelsen af disse planer.
- (7) Forebyggelse er af stor betydning for beskyttelsen mod katastrofer og kræver en yderligere indsats, som anført i Rådets konklusioner af 30. november 2009 og i Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse om "En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer"²³.
- (8) En oversigt over risici på EU-plan, som bygger på de nationale risikovurderinger, vil give en merværdi i form af avancerede scenarie- og beredskabsplaner, som skal sikre optimal koordinering af EU's indsats, beredskab og forebyggende indsats.
- (9) Ved at bidrage til en videreudvikling af detektions- og varslingsystemerne hjælper Unionen medlemsstaterne med at minimere tidsrummet fra katastrofens indtræden, til der sættes ind, og med at informere EU's borgere. Disse systemer bør tage hensyn til og bygge på eksisterende og kommende informationskilder og -systemer.

²² EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53.

²³ KOM(2009) 82 endelig.

- (10) Ordningen bør omfatte en generel politisk strategi, som har til formål konstant at forbedre civilbeskyttelsessystemernes, personellets og borgernes beredskab i Unionen. Dette omfatter uddannelsesprogrammer og uddannelsesnetværk både på EU-plan og i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer, jf. Rådets konklusioner af 14. november 2008 om europæiske uddannelsesordninger inden for katastrofehandtering.
- (11) Andre forberedende foranstaltninger består i at samle oplysninger vedrørende nødvendige medicinske ressourcer og øge brugen af nye teknologier. I henhold til traktatens artikel 346 er ingen medlemsstat forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.
- (12) Det overvejes at udvikle moduler for civilbeskyttelsesindsatsen på EU-plan bestående af ressourcer fra en eller flere medlemsstater, som sigter mod at være fuldt ud interoperable, for at bidrage til udviklingen af en hurtig indsatskapacitet på civilbeskyttelsesområdet. Modulerne bør organiseres på medlemsstatsniveau og står under medlemsstaternes ledelse og kommando.
- (13) Ordningen bør gøre det muligt at mobilisere og fremme koordinering af indsatsforanstaltninger. Det styrkede samarbejde bør bygge på en EU-struktur, som består af et katastrofeberedskabscenter, en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes på forhånd bevilgede indsatskapaciteter, uddannede eksperter samt et fælles varslings- og informationssystem, som forvaltes af Kommissionen og kontaktpunkter i medlemsstaterne. Ordningen bør ligeledes danne ramme for indsamling af validerede oplysninger om katastrofer, for formidling af disse oplysninger til medlemsstaterne og for udveksling af erfaringer i forbindelse med indsatserne.
- (14) For at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsen og sikre, at centrale kapaciteter er til rådighed, er det nødvendigt at udvikle referencescenarier for de overordnede former for katastrofer, kortlægge de vigtigste kapaciteter i medlemsstaterne, udarbejde beredskabsplaner for indsættelsen af kapaciteterne og udvikle en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes på forhånd bevilgede kapaciteter. Beredskabsplanlægningsøvelsen kunne også tjene til at konstatere, om der er mangler i katastrofeberedskabskapaciteten i medlemsstaterne, som måske kan afhjælpes med kapaciteter, der udvikles med EU-støtte, og som hele Unionen kunne have gavn af.
- (15) Med hensyn til katastrofeindsatser uden for Unionen bør ordningen fremme og støtte de foranstaltninger, som medlemsstaterne og Unionen træffer samlet set for at skabe større konsistens i det internationale civilbeskyttelsesarbejde. Når De Forenede Nationer er til stede, varetager de den overordnede koordinerende rolle i forbindelse med hjælpeaktioner i tredjelande. Den bistand, som ordningen tilvejebringer, bør koordineres med FN og andre relevante internationale aktører for at maksimere udnyttelsen af disponible ressourcer og undgå unødvendigt dobbeltarbejde. En bedre koordinering af civilbeskyttelsesbistand ved hjælp af ordningen er en forudsætning for at støtte den overordnede koordineringsindsats og sikre et fyldestgørende EU-bidrag til den samlede hjælpeindsats. Ved større katastrofer, hvor der ydes bistand i medfør af både ordningen og Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær

bistand²⁴, bør Kommissionen sikre, at EU's samlede indsats er effektiv, sammenhængende og komplementær, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand²⁵ respekteres.

- (16) Der skal i højere grad være rådighed over hensigtsmæssige transportmidler for at støtte udviklingen af en hurtig indsatskapacitet på EU-plan. Unionen bør støtte og supplere medlemsstaternes indsats ved at fremme sammenlægningen af medlemsstaternes transportressourcer og om nødvendigt bidrage til finansieringen af ekstra transportmidler på visse betingelser.
- (17) Indsatsen bør være underlagt fuld koordinering på stedet for at gøre den så effektiv som mulig og sikre adgang til nødstedte mennesker. Kommissionen bør yde hensigtsmæssig logistisk støtte til de udsendte ekspeditioner.
- (18) Ordningen bør også anvendes til at støtte konsulær bistand til EU-borgere, der udsættes for større katastrofer i tredjelande, på anmodning af myndighederne i den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, eller den ledende stat eller den medlemsstat, som koordinerer bistanden for alle EU-borgere. Begrebet ledende stat skal fortolkes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions retningslinjer om gennemførelsen af konceptet med en ledende stat på det konsulære område²⁶.
- (19) Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære kapaciteter til støtte for civilbeskyttelsesoperationer, bør samarbejdet med militæret følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer vedrørende civilbeskyttelsesordningens adgang til militære kapaciteter, som er relevante for beskyttelsen af civilbefolkningen.
- (20) Det bør være muligt for landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA-lande), som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande at deltage.
- (21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, navnlig i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren²⁷.
- (22) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og de kan bedre gennemføres på EU-plan både på grund af omfanget og virkningerne af de foreslåede handlinger og i betragtning af de resultater, der opnås med ordningen i form af mindre tab af menneskeliv og færre skader. Hvis en større katastrofe overstiger den berørte medlemsstats indsatskapacitet, bør denne stat kunne anmode ordningen om at supplere dens egne civilbeskyttelsesressourcer og andre katastrofeindsatsressourcer. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I

²⁴ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

²⁵ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

²⁶ EUT C 317 af 12.12.2008, s. 6.

²⁷ EUT L 55 af 16.2.2003, s. 13.

overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (23) Denne afgørelse må ikke berøre de tiltag, der hører under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument²⁸ [ajourføres for perioden 2014-2020 efter vedtagelse], de foranstaltninger vedrørende folkesundhed, der er vedtaget som EU-lovgivning vedrørende EU-handlingsprogrammer for sundhed eller de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1926/2006/EF af 18. december 2006 om oprettelse af et EF-handlingsprogram inden for forbrugerpolitik (2007-2013)²⁹ [ajourføres for perioden 2014-2020 efter vedtagelse].
- (24) Af hensyn til sammenhængen bør denne afgørelse ikke omfatte tiltag, som falder ind under anvendelsesområdet for Rådets afgørelse 2007/124/EF, Euratom af 12. februar 2007 om oprettelse for perioden 2007-2013 [ajourføres for perioden 2014-2020 efter vedtagelse] af særprogrammet "Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici" som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttede frihedsrettigheder³⁰, eller som har relation til opretholdelsen af lov og orden og beskyttelsen af den indre sikkerhed. Denne afgørelse bør ikke finde anvendelse på aktiviteter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand³¹.
- (25) Bestemmelserne i denne afgørelse berører ikke retligt bindende retsakter, som vedtages i medfør af Euratom-traktaten, og som fastlægger specifikke katastrofe-foranstaltninger i tilfælde af nukleare katastrofer eller strålingskatastrofer.
- (26) Med hensyn til katastrofer, som skyldes terrorhandlinger, nukleare ulykker eller strålingsulykker, bør ordningen kun dække beredskabsforanstaltninger og indsatsforanstaltninger, som hører under civilbeskyttelse.
- (27) Denne afgørelse dækker foranstaltninger inden for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af havforurening, med undtagelse af de foranstaltninger, der falder inden for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed [ajourføres når den nye retsakt er vedtaget].
- (28) Kommissionen kan for at sikre gennemførelsen af denne afgørelse finansiere foranstaltninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, og som er nødvendige for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål.
- (29) Godtgørelsen af udgifter og tildelingen af kontrakter om offentlige indkøb og tilskud i medfør af civilbeskyttelsesinstrumentet bør gennemføres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om

²⁸ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

²⁹ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 39.

³⁰ EUT L 58 af 24.2.2007, s. 1.

³¹ EUT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget³² (finansforordningen). På grund af civilbeskyttelsesforanstaltningernes særlige karakter er det hensigtsmæssigt at fastslå, at tilskud også kan tildeles privatretlige juridiske personer. Det er også vigtigt, at reglerne i denne forordning følges, navnlig med hensyn til principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

- (30) EU's finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelsen, detektion og efterforskningen af uregelmæssigheder, inddrivelsen af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner. Der bør desuden træffes passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig, og der bør tages de nødvendige skridt til at geninddrive midler, som er tabt, uretmæssigt udbetalt eller ukorrekt anvendt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser³³, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder³⁴ samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁵.
- (31) For perioden 2014-2020 fastlægges der et referencebeløb i denne afgørelse, som udgør den primære reference for budgetmyndigheden i den årlige budgetprocedure, jf. punkt [17] i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af XX/YY/2012 om budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette referencebeløb hidrører dels fra udgiftsområde 3 "Sikkerhed og unionsborgerskab", dels fra udgiftsområde 4 "Det globale Europa" i den finansielle ramme for 2014-2020.
- (32) De finansielle bestemmelser i denne afgørelse bør anvendes fra den 1. januar 2014, da de vedrører den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 -

³² EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

³³ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

³⁴ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

³⁵ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL I

Mål, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Generelt mål og emne

1. EU-civilbeskyttelsesordningen ("ordningen") bør støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
2. Den beskyttelse, som skal sikres med ordningen, bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljø og ejendom, herunder kulturarv, mod alle naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder terrorhandlinger, teknologiske ulykker, strålingsulykker, miljøulykker, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen.
3. EU-foranstaltningerne øger medlemsstaternes forebyggelses-, beredskabs- og indsatskapacitet til at håndtere større katastrofer og mindske tabet af menneskeliv og de materielle tab. Målet med denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan bedre opfyldes på EU-plan på grund af omfanget eller virkningen af den foreslåede indsats.
4. I denne afgørelse fastlægges de almindelige regler og reglerne for at yde finansiel bistand i medfør af ordningen.
5. Ordningen ændrer ikke ved medlemsstaternes ansvar for at beskytte mennesker, miljø og ejendom på deres eget område mod katastrofer og for at udstyre deres katastrofeberedskabssystemer med tilstrækkelig kapacitet til, at de kan håndtere og være beredte på katastrofer af en størrelse og art, som med rimelighed kan forventes.
6. Ordningen påvirker ikke forpligtelser i medfør af eksisterende relevant lovgivning i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.
7. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på foranstaltninger, som gennemføres i medfør af [forordning (EF) nr. 1717/2006, forordning (EF) nr. 1257/96, forordning (EF) nr. 1406/2002 [og EU-lovgivning vedrørende handlingsprogrammer inden for sundhed, indre anliggender og retlige anliggender].

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger i forbindelse med alle former for katastrofer i Unionen og i de lande, der er omhandlet i artikel 28.

2. Denne afgørelse finder anvendelse på foranstaltninger, som træffes for at bidrage til indsatsen over for en større katastrofes akutte skadevirkninger, uanset katastrofens art, i eller uden for Unionen, hvis der anmodes om bistand i overensstemmelse med denne afgørelse.
3. I denne afgørelse tages der hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende for isolerede og meget afsidesliggende regioner eller øer i Unionen i tilfælde af en katastrofe.

Artikel 3

Specifikke mål

1. Ordningen yder støtte til, koordinerer eller supplerer et styrket samarbejde mellem Unionen og medlemsstaterne med henblik på at opfylde følgende specifikke mål om:
 - a) at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres konsekvenser og ved at fremme en forebyggelseskultur
 - b) at øge EU's katastrofeberedskab
 - c) at fremme en hurtigt og effektivt indsats i tilfælde af større katastrofer eller overhængende fare herfor.
2. Fremskridt med at opfylde de specifikke mål i stk. 1 vurderes ved hjælp af indikatorer, som bl.a. angiver:
 - a) fremskridt med at gennemføre katastroforebyggelsesrammen målt ved antallet af medlemsstater med katastrofehandlingsplaner, jf. artikel 4
 - b) fremskridt med at øge katastrofeberedskabet målt ved mængden af indsatskapaciteter, som er til rådighed til katastrofeindsatser under ordningen, og ved graden af interoperabilitet
 - c) fremskridt med at forbedre katastrofeindsatsen målt efter, hvor hurtig indsatsen under ordningen er, i hvilken grad den er koordineret, og hvor hensigtsmæssig bistanden er i forhold til behovene på stedet.

Indikatorerne benyttes alt efter behov til overvågning, evaluering og revision af resultaterne af indsatsen.

Artikel 4

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1. "katastrofe": enhver situation, der har medført eller kan medføre skadevirkninger for mennesker, miljø eller ejendom

2. "større katastrofe": enhver situation, der har medført eller kan medføre skadevirkninger for mennesker, miljø eller ejendom, og som kan føre til en anmodning om bistand i henhold til ordningen
3. "indsats": enhver foranstaltning i henhold til ordningen, som gennemføres under eller efter en katastrofe for at imødegå de umiddelbare skadelige konsekvenser
4. "beredskab": en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer som følge af foranstaltninger, der er truffet på forhånd, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats i en katastrofesituation
5. "forebyggelse": enhver foranstaltning, der har til formål at mindske risici eller forhindre skader på personer, miljø eller ejendom som følge af katastrofer
6. "tidlig varslings": rettidig og effektiv fremskaffelse af oplysninger, der giver mulighed for at træffe foranstaltninger for at undgå eller mindske risici og sikre beredskab med henblik på en effektiv indsats
7. "modul": en selvstændig og autonom ordning for medlemsstaternes kapacitet, der er baseret på forud definerede opgaver og behov, eller en mobil operationel gruppe fra medlemsstaterne, der kombinerer menneskelige og materielle ressourcer, og som kan karakteriseres ud fra dens indsatskapacitet eller de opgaver, den kan udføre
8. "risikovurdering": den overordnede tværsektorielle proces, hvor risici identificeres, analyseres og vurderes med henblik på udarbejdelsen af nationale vurderinger
9. "risikostyringsplan": det planlægningsinstrument, som en medlemsstat udarbejder for at forudse risici og vurdere deres konsekvenser samt for at udvikle, udvælge og gennemføre foranstaltninger med det formål at mindske, indrette sig efter og afbøde risiciene og deres konsekvenser på en omkostningseffektiv måde samt at fastlægge rammen for at integrere forskellige sektorspecifikke eller risicispecifikke risikostyringsinstrumenter i en fælles overordnet plan
10. "støtte fra værtsnation": enhver foranstaltning, som træffes som led i beredskabsfasen og indsatsfasen af det land, der modtager bistand, og af transitlande for at fjerne forudsigelige hindringer for leveringen og brugen af international bistand
11. "indsatskapacitet": den bistand, der på anmodning kan ydes gennem ordningen, herunder moduler, udstyr, nødhjælpsforsyninger, ekspertise og tjenesteydelser.

KAPITEL II

Forebyggelse

Artikel 5

Forebyggende foranstaltninger

Med henblik på forebyggelsesmålene og -indsatsen skal Kommissionen:

- a) træffe foranstaltninger til at forbedre videnbasen om katastroferisici og fremme udvekslingen af viden, bedste praksis og oplysninger

- b) støtte og fremme medlemsstaternes vurdering og kortlægning af risici
- c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en oversigt over de naturskabte og menneskeskabte risici, som Unionen måtte stå overfor under hensyntagen til fremtidige konsekvenser af klimaændringer
- d) fremme og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes risikostyringsplaner, herunder ved retningslinjer for deres indhold, og eventuelt skabe det nødvendige incitament
- e) skabe større opmærksomhed om betydningen af risikominimering og hjælpe medlemsstaterne med oplysning af offentligheden, uddannelse og bevidstgørelse
- f) støtte medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 28, i forebyggelsen af større katastrofer
- g) udføre supplerende forebyggende opgaver, som måtte være nødvendige for at opfylde de mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a).

Artikel 6

Risikostyringsplaner

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres risikostyringsplaner for at sikre et effektivt samarbejde inden for ordningen.
2. Risikostyringsplanerne skal tage højde for de nationale risikovurderinger og for andre relevante risikovurderinger og hænge sammen med andre relevante planer, som gælder i den pågældende medlemsstat.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den seneste udgave af deres risikostyringsplaner er udarbejdet og meddelt Kommissionen senest ved udgangen af 2016.

KAPITEL III

Beredskab

Artikel 7

Kommissionens generelle beredskabsopgaver

Kommissionen varetager følgende beredskabsopgaver:

- a) oprettelse og forvaltning af Katastrofeberedskabscentret, idet der sikres operationel kapacitet døgnet rundt og betjening af medlemsstaterne og Kommissionen for så vidt angår ordningen
- b) forvaltning af et fælles varslings- og informationssystem (CECIS) til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem Katastrofeberedskabscentret og medlemsstaternes kontaktpunkter
- c) støtte til udviklingen af detektions- og tidlig varslings- og alarmsystemer for katastrofer for at muliggøre en hurtig indsats og fremme deres indbyrdes forbindelse

og deres forbindelse til Katastrofeberedskabscentret og CECIS. Disse systemer skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende og kommende informations-, overvågnings- og detektionskilder og informations-, overvågnings- og detektionssystemer

- d) tilvejebringelse og fastholdelse af kapacitet til at mobilisere og med kortest muligt varsel udsende mindre eksperthold med ansvar for:
 - at vurdere behov i en stat, som anmoder om bistand
 - om nødvendigt at fremme koordineringen af katastrofeindsatser på stedet og, hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, at være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om bistand
 - at støtte den anmodende stat med ekspertise om forebyggelses-, beredskabs- eller indsatsforanstaltninger
- e) tilvejebringelse og fastholdelse af en kapacitet til at yde logistisk støtte og bistand til eksperthold, moduler og anden indsatskapacitet, som indsættes under ordningen, samt til andre aktører på stedet
- f) hjælp til medlemsstaterne med oplagringen af indsatsressourcer i logistiske knudepunkter i Unionen
- g) iværksættelse af andre understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for ordningen for at opfylde de mål, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, litra b).

Artikel 8

Moduler

1. Medlemsstaterne arbejder for at udvikle moduler, der især skal opfylde højt prioriterede behov for indsatser eller støtte i henhold til ordningen.
2. Modulerne udgøres af en eller flere medlemsstaters ressourcer.

Modulerne skal kunne udføre forud definerede indsatsopgaver i overensstemmelse med anerkendte internationale retningslinjer og skal derfor kunne udsendes med meget kort varsel og kunne arbejde selvstændigt og uafhængigt i en given periode.

Modulerne skal være interoperable med andre moduler. De gennemgår uddannelse og øvelser for at opfylde kravene om interoperabilitet og er underlagt den person, som er ansvarlig for deres arbejde.

Modulerne skal kunne yde bistand til andre EU-organer og/eller internationale institutioner, især FN.

3. Kommissionen støtter bestræbelser på at forbedre modulernes interoperabilitet, idet der tages hensyn til bedste praksis i medlemsstaterne og på internationalt plan.

Artikel 9

Medlemsstaternes generelle beredskabsopgaver

1. Medlemsstaterne udpeger på forhånd inden for deres ansvarlige tjenester, navnlig deres civilbeskyttelses- eller andre beredskabstjenester, moduler eller anden kapacitet, der kan stå til rådighed for en indsats, eller som kan sammensættes med meget kort varsel og udsendes, normalt inden for 12 timer efter en anmodning om bistand. De tager højde for, at sammensætningen af moduler eller andre kapaciteter kan afhænge af, hvilken form for større katastrofe der er tale om, og af de særlige behov.
2. Medlemsstaterne udpeger på forhånd eksperter, som kan udsendes i eksperthold, jf. artikel 7, litra d).
3. Medlemsstaterne overvejer, alt efter den foreliggende situation, at stille anden indsatsstøtte til rådighed via de ansvarlige tjenester, såsom specialuddannet personel og specialudstyr til indsatser ved en særlig katastrofe, herunder med henblik på artikel 16, stk. 7, og at indsætte ressourcer fra ikke-statslige organisationer og andre relevante organer.
4. Medlemsstaterne kan under overholdelse af passende sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære kapaciteter, der som en sidste udvej kan anvendes som led i bistanden fra ordningen, f.eks. transportstøtte, logistisk støtte eller lægebistand.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger om eksperter, moduler og anden indsatsstøtte, jf. stk. 1-4, og ajourfører om nødvendigt straks disse oplysninger.
6. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkterne og underretter Kommissionen herom.
7. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre støtte fra værtsnationen til bistand, der kommer fra andre medlemsstater.
8. Medlemsstaterne træffer med støtte fra Kommissionen, hvis de anmoder herom, de nødvendige foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den bistand, som de tilbyder.

Artikel 10

Planlægning af indsatsen

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre planlægningen af indsatsforanstaltninger under ordningen. I den forbindelse gælder følgende:
 - a) Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne reference-scenarier for katastrofer i og uden for Unionen, idet der tages hensyn til de risikostyringsplaner, der er omhandlet i artikel 6

- b) Medlemsstaterne indkredser og kortlægger den nøglekapacitet, som kan stilles til rådighed for indsatsen under ordningen for disse scenarier, og underretter Kommissionen herom
 - c) Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne beredskabsplaner for anvendelsen af disse kapaciteter, herunder transportkapacitet, og reviderer dem på grundlag af erfaringer fra katastrofer og øvelser.
2. Kommissionen og medlemsstaterne indkredser og sikrer synergieffekt mellem bistand i form af naturalier og humanitær bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægning af indsatsforanstaltninger uden for Unionen.

Artikel 11

Den europæiske katastrofeberedskabskapacitet

1. Der oprettes en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes på forhånd bevilgede indsatskapaciteter.
2. På grundlag af referencescenarier fastlægger Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, hvor mange kapaciteter af hvilken type den europæiske katastrofeberedskabskapacitet har brug for ("kapacitetsmål").
3. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de kapaciteter, der skal stilles til rådighed for den europæiske katastrofeberedskabskapacitet. Det påhviler medlemsstaterne at sikre kapaciteternes kvalitet.
4. Kommissionen fastlægger og forestår en procedure for certificering og registrering af de kapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den europæiske katastrofeberedskabskapacitet.
5. Medlemsstaterne identificerer og registrerer på frivillig basis kapaciteter, som de giver tilsagn om at stille til rådighed for den europæiske katastrofeberedskabskapacitet. Samtlige berørte medlemsstater registrerer i fællesskab de multinationale moduler, som to eller flere medlemsstater stiller til rådighed.
6. De i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet registrerede kapaciteter står til rådighed for katastrofeindsatser under ordningen, når Kommissionen anmoder om det via katastrofeberedskabscentret. Medlemsstaterne informerer hurtigst muligt Kommissionen om eventuelle tungtvejende grunde til, at de ikke har mulighed for at stille kapaciteterne til rådighed i en konkret katastrofesituation.
7. Kapaciteter, der indsættes, forbliver under medlemsstaternes kommando og ledelse. Kommissionen koordinerer de forskellige kapaciteter gennem Katastrofeberedskabscentret. Kapaciteter, der ikke er indsat i operationer under ordningen, kan medlemsstaterne råde over til nationale formål.
8. Medlemsstaterne og Kommission sikrer en passende synliggørelse af den europæiske katastrofeberedskabskapacitets indsats.

Artikel 12

Afhjælpning af kapacitetsmangler

1. Kommissionen overvåger de fremskridt, der gøres med at opfylde målene, og finder i samarbejde med medlemsstaterne frem til mangler i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet.
2. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at afhjælpe kapacitetsmanglerne på den mest hensigtsmæssige og omkostningseffektive måde, herunder ved:
 - a) at støtte de berørte medlemsstaters opbygning af indsatskapaciteter, som den europæiske katastrofeberedskabskapacitet ikke, eller ikke i tilstrækkeligt omfang, stiller til rådighed eller
 - b) at opbygge indsatskapaciteter på EU-niveau til imødegåelse af fælles risici, hvor det er mest omkostningseffektivt.
3. De kapaciteter, der opbygges i medfør af denne artikel, kontrolleres og forvaltes af de berørte medlemsstater. Kommissionen udarbejder modeller for aftaler mellem Kommissionen og de involverede medlemsstater. De medlemsstater, der forvalter kapaciteterne, er ansvarlig for, at de registreres i overensstemmelse med nationale procedurer.
4. Kapaciteterne vil indgå i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet. De stilles til rådighed for katastrofeindsatser under ordningen, når Kommissionen anmoder derom via Katastrofeberedskabscentret. Når kapaciteterne ikke er indsat i operationer under ordningen, kan medlemsstaterne frit råde over dem til nationale formål.
5. Medlemsstaterne og Kommission sikrer en passende synliggørelse af de kapaciteter, der opbygges i medfør af denne artikel.
6. Kommissionen underretter hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet om, hvilke fremskridt der gøres med at nå kapacitetsmålene, og hvilke mangler der fortsat består i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet.
7. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter fastsætte følgende bestemmelser om opbygning, forvaltning, opretholdelse og tilrådgivningsstillelse af de pågældende kapaciteter til alle medlemsstater via ordningen:
 - a) bestemmelser om at støtte medlemsstaternes opbygning af indsatskapaciteter, som den europæiske katastrofeberedskabskapacitet ikke, eller ikke i tilstrækkeligt omfang, stiller til rådighed
 - b) bestemmelser om opbygning af indsatskapaciteter på EU-niveau til imødegåelse af fælles risici
 - c) bestemmelser om forvaltning og opretholdelse af de kapaciteter, der er omhandlet i litra a) og b)
 - d) bestemmelser om, hvordan de kapaciteter, der er omhandlet i litra a) og b), skal stilles til rådighed for alle medlemsstater via ordningen.

8. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

Artikel 13

Uddannelse, erfaringsudveksling og vidensdeling

1. Kommissionen varetager følgende opgaver inden for uddannelse, erfaringer og vidensdeling:
 - a) udarbejdelse af et uddannelsesprogram og oprettelse af et uddannelsesnetværk for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats med henblik på at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten mellem de indsatshold og andre kapaciteter, der er omhandlet i artikel 8, 9 og 11, og ved at forbedre kompetencerne hos de eksperter, der er omhandlet i artikel 7, litra d). Programmet skal omfatte fælles kurser og øvelser og en udvekslingsordning, hvorved sagkyndige kan udlånes til andre medlemsstater
 - b) udvikling af en vejledning i civilbeskyttelsesuddannelse på EU-plan og internationalt plan, herunder uddannelse i forebyggelse, beredskab og indsats
 - c) organisering og støtte af workshoper, seminarer og pilotprojekter om vigtige aspekter ved forebyggelse, beredskab og indsats
 - d) udarbejdelse af et program på grundlag af de erfaringer, der er gjort ved gennemførelsen af indsatser, ved øvelser og uddannelsesaktiviteter under ordningen, herunder relevante forebyggelses- beredskabs og indsatsaspekter, videregivelse af erfaringerne og anvendelse af dem, hvor det måtte være relevant
 - e) fremme af indførelsen og anvendelsen af nye teknologier til brug for ordningen.
2. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommission støtte rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger gennem indsættelse af et eksperthold på stedet.

KAPITEL IV

Indsatser

Artikel 14

Underretning om større katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller faren er overhængende for, at der indtræffer, en større katastrofe, som har, eller kan have, virkninger på tværs af grænserne, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen og potentielt berørte medlemsstater.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når der allerede er taget hensyn til denne underretningspligt i henhold til anden relevant EU- eller Euratomlovgivning eller gældende internationale aftaler.

2. Når der i Unionen indtræffer, eller faren er overhængende for, at der indtræffer, en større katastrofe, som kan føre til en anmodning om bistand fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet, eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen, når der kan forventes en anmodning om bistand via Katastrofeberedskabscentret, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.
3. Underretning, jf. stk. 1 og 2, skal, hvis dette er relevant, ske via CECIS.

Artikel 15

Foranstaltninger ved større katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller faren er overhængende for, at der indtræffer, en større katastrofe, kan en medlemsstat anmode om bistand via Katastrofeberedskabscentret. Anmodningen skal være så konkret som muligt.
2. I situationer med øget risiko kan en medlemsstat desuden anmode om bistand i form af midlertidig oplagring af indsatskapaciteter.
3. Hvis det er nødvendigt, skal Kommissionen, når den modtager en anmodning om bistand, omgående:
 - a) videresende anmodningen til de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter
 - b) indsamle validerede oplysninger om katastrofen og formidle dem til medlemsstaterne
 - c) foreslå en indsatsplan på grundlag af behovene på stedet og eksisterende nødplaner og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter fra den europæiske katastrofeberedskabskapacitet i overensstemmelse med planen
 - d) fremme mobiliseringen af indsatshold, eksperter, moduler og anden indsatsbistand end den europæiske katastrofeberedskabskapacitets
 - e) varetage yderligere opgaver, som er nødvendige for at nå det mål, der er nærmere angivet i artikel 3, stk. 1, litra c).
4. Enhver medlemsstat, der anmodes om bistand, skal omgående tage stilling til, om den er i stand til at yde den anmodende medlemsstat den ønskede bistand, og underrette denne herom, gennem CECIS med angivelse af omfanget af og betingelserne for den bistand, medlemsstaten kan yde. Katastrofeberedskabscentret holder medlemsstaterne informeret.
5. Den anmodende medlemsstat er ansvarlig for ledelsen af indsatsforanstaltningen. Myndighederne i den anmodende medlemsstat skal udstikke retningslinjer og om nødvendigt fastlægge grænserne for de opgaver, der overdrages til indsatsmodulerne

eller andre kapaciteter. Enkelthederne vedrørende udførelsen af disse opgaver overlades til den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, der yder bistand. Den anmodende medlemsstat kan også anmode om, at der indsættes et eksperthold i vurderingsøjemed og for at fremme koordineringen på stedet (mellem medlemsstaternes hold), yde teknisk rådgivning eller støtte ved at udføre andre opgaver, der måtte være behov for.

6. Den anmodende medlemsstat skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre støtte fra værtsnationen til den udefra kommende bistand.

Artikel 16

En mere konsistent indsats ved større katastrofer uden for Unionen

1. I tilfælde af en større katastrofe uden for Unionen eller overhængende fare herfor, kan det berørte land, De Forenede Nationer og dets agenter eller en relevant international organisation anmode om bistand gennem Katastrofeberedskabscentret.
2. Kommissionen bidrager til konsistensen i bistanden gennem følgende foranstaltninger:
 - a) løbende dialog med medlemsstaternes kontaktpunkter for gennem ordningen at sikre en effektivt og sammenhængende EU-katastrofeindsats som led i den samlede hjælpeaktion, især ved:
 - omgående at underrette medlemsstaterne om de fulde anmodninger om bistand
 - at støtte en fælles vurdering af situationen og af behovene, yde teknisk rådgivning og/eller lette koordineringen af bistanden på stedet gennem tilstedeværelsen af et eksperthold på stedet
 - at udveksle relevante vurderinger og analyser med alle relevante aktører
 - at fremlægge en oversigt over den bistand, som tilbydes af medlemsstaterne og andre aktører
 - at rådgive om typen assistance, således at den bistand, der ydes, er i overensstemmelse med behovsvurderingerne
 - at bidrage til at løse eventuelle praktiske problemer i forbindelse med leveringen af bistanden med hensyn til f.eks. transit og told
 - b) at foreslå en indsatsplan på grundlag af behovene på stedet og eksisterende nødplaner og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter fra den europæiske katastrofeberedskabskapacitet i overensstemmelse med planen
 - c) at holde kontakt med det berørte tredjeland med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for bistand, accept af tilbud og de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den lokale modtagelse og fordeling af bistanden

- d) at holde kontakt med eller samarbejde med De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender og andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergierne, finde komplementariteter og undgå overlappning og mangler
 - e) holde kontakt med alle relevante aktører, især i den afsluttende fase af indsatsen i henhold til ordningen, for at lette en smidig overdragelse.
3. Uden at dette berører Kommissionens rolle som fastsat i stk. 2 eller nødvendigheden af en omgående operationel indsats under ordningen, underretter Kommissionen umiddelbart efter aktiveringen af ordningen EU-Udenrigstjenesten, så der sikres konsistens mellem civilbeskyttelsesoperationen og EU's overordnede forbindelser med det berørte land.
 4. På stedet holdes om nødvendigt kontakt med EU-delegationen, så denne er i stand til at lette kontakterne til det berørte lands regering. Om nødvendigt yder EU-delegationen logistisk støtte til de civilbeskyttelseseksperterhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), andet led.
 5. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om bistand, skal omgående tage stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede bistand, og underrette Katastrofeberedskabscentret herom via CECIS med angivelse af omfanget af og betingelserne for den eventuelle bistand. Katastrofeberedskabscentret holder medlemsstaterne informeret.
 6. En indsats i henhold til denne artikel kan ydes enten som en selvstændig indsats eller som et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender, når det er til stede, og respekterer dets ledende rolle.
 7. Via ordningen kan også der også ydes konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med større katastrofer i tredjelande, såfremt der fremsættes anmodning herom af:
 - a) en medlemsstats konsulære myndigheder, og anmodningen vedrører dens egne borgere
 - b) den ledende stat eller den medlemsstat, der koordinerer indsatsen vedrørende alle EU-borgere.
- Der kan særlig anmodes om en sådan bistand, hvis den er nødvendig for EU-borgere, hvis medlemsstat ikke er repræsenteret, i henhold til rådets direktiv 2012/X/EU³⁶.
8. Kommissionen kan, hvor det er relevant, i hvert enkelt tilfælde udføre yderligere operationelle opgaver for at sikre konsistens i bistanden.
 9. Koordineringen via ordningen berører hverken de bilaterale kontakter mellem medlemsstaterne og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og

³⁶ EUT L .

De Forenede Nationer. Disse bilaterale kontakter kan også anvendes til at bidrage til koordineringen via ordningen.

10. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og anden bistand, herunder militære kapaciteter. Kommissionens støtte til at skabe konsistens må især ikke medføre, at der gives ordrer til medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som udsendes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.
11. Det vil blive tilstræbt at skabe synergi med andre EU-instrumenter, særlig foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96.
12. Medlemsstater, der yder katastrofebistand som omhandlet i stk. 1, holder Katastrofeberedskabscentret fuldt orienteret om deres aktiviteter.
13. Medlemsstaternes hold og moduler på stedet, der deltager i indsatsen gennem ordningen, holder tæt kontakt til Katastrofeberedskabscentret og ekspertholdene på stedet, jf. stk. 2, litra a), andet led.

Artikel 17

Bistand på stedet

1. Kommissionen kan udvælge, udpege og udsende et eksperthold bestående af eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og andre af EU's tjenestegrene og agenturer, De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender eller andre internationale organisationer, alt afhængigt af hvor konkret missionen er, i tilfælde af en større katastrofe i Unionen, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 5, eller i tilfælde af en anmodning om ekspertise på forebyggelses- og beredskabsområdet, jf. artikel 13, stk. 2.
2. Stk. 1 finder også anvendelse, når Kommissionen bidrager til en fælles vurdering af situationen og af behovene og/eller letter koordineringen på stedet af bistanden gennem udsendelse af et eksperthold til stedet, jf. artikel 16, stk. 2, litra a), andet led.
3. Udvælgelsen og udpegningen af eksperter sker efter følgende procedure:
 - a) Medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlem af eksperthold.
 - b) Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af kvalifikationer og erfaring, herunder uddannelse i ordningen, erfaringer med missioner under ordningen og andet internationalt hjælpearbejde. Udvælgelsen skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkundskaber, for at sikre, at holdet som helhed råder over de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation.
4. De udsendte eksperthold fremmer koordineringen mellem medlemsstaternes indsatshold og fungerer som forbindelsesled til den anmodende medlemsstats kompetente myndigheder. Katastrofeberedskabscentret holder tæt kontakt til ekspertholdene og yder dem vejledning, logistisk støtte og anden bistand.

5. Kommissionen kan eventuelt yde logistisk støtte og indsatskapacitet med henblik på at bistå eksperthold, medlemsstaters moduler og andre indsatskapaciteter, som indsættes inden for ordningens rammer.

Artikel 18

Transport

1. Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med at opnå adgang til udstyr og transportressourcer ved:
 - a) at skaffe og udveksle oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed med henblik på at fremme pooling af sådanne former for udstyr eller transportressourcer
 - b) at bistå medlemsstaterne med at identificere transportressourcer og lette deres adgang til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
 - c) at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked.
2. Kommissionen kan som supplement til den transport, som medlemsstaterne tilvejebringer, levere de transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved større katastrofer.

KAPITEL V

Finansielle bestemmelser

Artikel 19

Budgetmidler

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelse af denne afgørelse er for perioden 2014-2020 på 513 000 000 EUR i løbende priser.

276 000 000 EUR i løbende priser kommer fra udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) i den finansielle ramme, og 237 000 000 EUR i løbende priser fra udgiftsområde 4 (Det globale Europa).
2. Bevillinger, der følger af godtgørelse fra modtagerne af katastrofeindsatsforanstaltninger, udgør formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 18, stk. 2.
3. Det rammebeløb, der er omhandlet i stk. 1, kan tillige dække omkostninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, og som er nødvendig for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål.

Sådanne udgifter kan særlig omfatte undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder koncernkommunikation om Den Europæiske Unions

højt prioriterede mål, for så vidt de har relation til denne afgørelses overordnede mål, udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling (herunder sammenkobling af dem med eksisterende eller fremtidige systemer til fremme af tværsektoriel dataudveksling og udstyr hertil) samt alle Kommissionens udgifter til teknisk og administrativ bistand ved forvaltningen af programmet.

Artikel 20

Generelle støtteberettigede foranstaltninger

Følgende generelle foranstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) undersøgelser, rundspørger, opstilling af modeller og scenarier med henblik på at dele viden, bedste praksis og oplysninger, og at fremme forebyggelse, beredskab og effektive indsatser
- b) uddannelse, øvelser, workshopper, udveksling af personale og eksperter, oprettelse af netværk, demonstrationsprojekter og teknologioverførsel til fremme af forebyggelse, beredskab og effektive indsatser
- c) overvågning, vurdering og evaluering
- d) oplysning af offentligheden, uddannelse og bevidstgørelsesforanstaltninger og lignende formidlingstiltag med henblik på at afbøde konsekvenserne af katastrofesituationer for EU-borgerne og hjælpe EU-borgerne med at beskytte sig mere effektivt
- e) indførelse af et program for indhøstede erfaringer fra indsatser og øvelser i forbindelse med ordningen, herunder på områder af relevans for forebyggelse og beredskab
- f) kommunikationstiltag og foranstaltninger, der synliggør den europæiske civilbeskyttelsesindsats inden for områderne forebyggelse, beredskab og indsatser.

Artikel 21

Støtteberettigede forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger

Følgende forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) udarbejdelse af risikostyringsplaner og en oversigt over risici på EU-plan
- b) opretholdelse af Katastrofeberedskabscentrets funktioner i overensstemmelse med artikel 7, litra a), med henblik på at fremme en hurtig indsats i tilfælde af større katastrofer
- c) oparbejdning og opretholdelse af en spidsbelastningskapacitet i form af et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne, som med kort varsel kan stille sig til rådighed og bidrage til udførelsen af Katastrofeberedskabscentrets overvågnings-, informations- og koordineringsopgaver

- d) oprettelse og vedligeholdelse af CECIS og værktøjer til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem Katastrofeberedskabscentret og medlemsstaternes kontaktpunkter og andre deltagere i ordningen
- e) bidrag til udvikling af systemer til detektion, systemer til tidlig varsling og alarm i tilfælde af katastrofer med henblik på at muliggøre en hurtig indsats samt fremme systemernes forbindelser med hinanden og med Katastrofeberedskabscentret og CECIS. Systemerne skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende og kommende informations-, overvågnings- eller detektionskilder samt informations-, overvågnings- eller detektionssystemer
- f) planlægning af indsatsen under ordningen, herunder gennem opstilling af referencescenarier, kortlægning af kapaciteten og udarbejdelse af beredskabsplaner
- g) oprettelse og opretholdelse af den europæiske katastrofeberedskabskapacitet, jf. artikel 11.

EU's finansielle bidrag til foranstaltninger under dette litra skal have form af enhedsomkostninger, der fastsættes pr. kapacitetstype, og må ikke overstige 25 % af de samlede støtteberettigede omkostninger

- h) identificering af mangler i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet og udbedring af dem, jf. artikel 12.

Foranstaltninger i henhold til dette litra skal bygge på en grundig behovs- og cost-benefit-analyse pr. kapacitetstype, idet der tages hensyn til, hvor sandsynlige de pågældende risikoscenarier er, og hvilke konsekvenser, der i givet fald påregnes. EU's finansielle bidrag til foranstaltninger under dette litra må ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede omkostninger

- i) sikring af, at den nødvendige logistiske kapacitet til at yde teknisk bistand og støtte til den europæiske katastrofeberedskabskapacitet, eksperthold, andre moduler og andre indsatskapaciteter, som indsættes under ordningen, samt til andre aktører på stedet
- j) hjælp til medlemsstaterne med oplagring af indsatsressourcer i logistiske knudepunkter i Unionen.

Artikel 22

Støtteberettigede indsatsforanstaltninger

Følgende indsatsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) udsendelse af eksperthold med det fornødne udstyr i overensstemmelse med artikel 17
- b) indsættelse af de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 21, litra g), h) og i), i tilfælde af større katastrofer, når Kommissionen anmoder om det gennem Katastrofeberedskabscentret

- c) støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr, transportressourcer og den dertil hørende logistik, jf. artikel 23
- d) andre understøttende og supplerende foranstaltninger, som måtte være nødvendige for, at ordningen kan opfylde målene i artikel 3, stk. 1, litra c).

Artikel 23

Støtteberettigede foranstaltninger vedrørende udstyr, transportressourcer og dertil hørende logistik

1. Følgende foranstaltninger kan modtage finansiel bistand med henblik på adgang til udstyr, transportressourcer og den dertil hørende logistik under ordningen:
 - a) tilvejebringelse og udveksling af oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed, med henblik på at lette pooling af sådant udstyr eller transportressourcer
 - b) bistand til medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
 - c) bistand til medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
 - d) finansiering af de transportressourcer og den dertil hørende logistik, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved større katastrofer. Sådanne foranstaltninger kan kun modtage finansiel bistand, hvis følgende kriterier er opfyldt:
 - der er fremsat en anmodning om bistand gennem ordningen i overensstemmelse med artikel 15 og 16
 - de supplerende transportressourcer er nødvendige for at sikre, at katastrofeindsatsen i henhold til ordningen er effektiv
 - bistanden modsvarer de behov, som Katastrofeberedskabscentret har konstateret, og ydes i overensstemmelse med Katastrofeberedskabscentrets henstillinger om tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkårene for leveringen af bistanden
 - et anmodende land, De Forenede Nationer eller FN-agenturer eller en relevant international organisation har accepteret bistanden under ordningen
 - for så vidt angår katastrofesituationer i tredjelande supplerer bistanden EU's generelle humanitære indsats, hvor en sådan gøres.
2. EU's finansielle støtte til transportressourcer og den dertil hørende logistik må ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede omkostninger. EU's finansielle støtte

til transportressourcer og den dertil hørende logistik må dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger, såfremt et af følgende kriterier er opfyldt:

- a) omkostningerne vedrører logistiske operationer i transportcentre (herunder bl.a. lastning og losning af gods og leje af lagerbygninger)
 - b) omkostningerne vedrører lokal transport og er nødvendige for at fremme pooling af kapaciteter eller en koordineret levering af bistanden
 - c) omkostningerne vedrører transport af de kapaciteter, der opregnes i artikel 21, litra g), h) og i).
3. I tilfælde af, at transport og dertil knyttede logistiske operationer involverer flere medlemsstater, kan én medlemsstat indtage en ledende rolle og anmode om finansiel støtte fra Unionen til hele operationen.
 4. Når en medlemsstat anmoder om bistand i henhold til ordningen, kan den tillige anmode om finansiel bistand fra Unionen til transportkapaciteter, der befinder sig uden for dens område.
 5. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transport og dermed forbundne logistiske tjenesteydelser, har Kommissionen mulighed for at kræve delvis godtgørelse af omkostningerne ud fra de finansieringssatser, der er fastsat i de foregående stykker.

Artikel 24

Støttemodtagere

Der kan tildeles tilskud i medfør af denne forordning til juridiske personer, uanset om de er underlagt privat- eller offentligretlig lovgivning.

Artikel 25

Finansielle indsatstyper og gennemførelsesprocedurer

1. Kommissionen yder EU's finansielle bistand i overensstemmelse med finansforordningen.
2. Finansiel bistand i henhold til denne afgørelse kan antage enhver af de former, som finansforordningen giver mulighed for, særlig tilskud, godtgørelse af udgifter, offentlige indkøb eller bidrag til trustfonde.
3. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, undtagen katastrofeindsatser, der henhører under kapitel IV, og som ikke nødvendigvis kan forudses. Arbejdsprogrammerne skal indeholde målene, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. Der skal tillige gives en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte foranstaltninger, og en vejledende tidsplan for

gennemførelsen. For så vidt angår tilskud skal de indeholde højtprioriterede mål, de væsentligste evalueringskriterier og den maksimale sats for medfinansiering.

Artikel 26

Komplementaritet og konsistens i EU's indsats

1. Foranstaltninger, som modtager finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, må ikke modtage bistand fra EU's øvrige finansielle instrumenter.

Ansøges der om finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, sørger Kommissionen for, at ansøgere og støttemodtagere oplyser den om finansiel bistand fra andre kilder, herunder EU's almindelige budget, og om aktuelle finansieringsansøgninger.

2. Der tilstræbes synergi og komplementaritet med EU's øvrige instrumenter. I tilfælde af en indsats i tredjelande sørger Kommissionen for, at der er komplementaritet og sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse og de foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96.
3. Når bistanden fra mekanismen bidrager til en bredere humanitær EU-indsats, skal de foranstaltninger, der modtager finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, være i overensstemmelse med de humanitære principper, der er omhandlet i en europæisk konsensus om humanitær bistand.

Artikel 27

Beskyttelse af EU's finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at EU's finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne afgørelse.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter procedurene i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører EU's finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne [afgørelse/forordning] skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten

og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet; denne bestemmelse berører ikke første og andet afsnit.

KAPITEL VI

Almindelige bestemmelser

Artikel 28

Tredjelandes deltagelse og internationale organisationer

1. Ordningen er åben for deltagelse af:
 - a) landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA-lande), som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen, og andre europæiske lande, når aftaler og procedure hjemler mulighed derfor
 - b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets aftaler eller lignende.
2. Finansiell bistand som omhandlet i artikel 20 og 21, litra a)-f) kan tildeles lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i ordningen.
3. Internationale eller regionale organisationer kan samarbejde om aktiviteter under ordningen, når relevante bilaterale eller multilaterale aftaler mellem disse organisationer giver mulighed herfor.

Artikel 29

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger med henblik på anvendelsen af denne afgørelse de kompetente myndigheder og informerer Kommissionen herom.

Artikel 30

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om:
 - a) Katastrofeberedskabscentrets funktionsmåde, jf. artikel 7, litra a)
 - b) CECIS' funktionsmåde, jf. artikel 7, litra b)
 - c) retningslinjer for eksperthold, jf. artikel 17, herunder bestemmelser vedrørende udvælgelse af eksperter
 - d) bestemmelser vedrørende fastlæggelse af modulerne, jf. artikel 8

- e) bestemmelser vedrørende de ressourcer, der stilles til rådighed for indsatser, jf. artikel 9
 - f) katastrofeberedskabskapacitetens funktionsmåde i form af en frivillig pulje, jf. artikel 11
 - g) retningslinjer for detektion af mangler i den europæiske katastrofeberedskabskapacitet og udbedring af dem, jf. artikel 12
 - h) retningslinjer for uddannelsesprogrammet, jf. artikel 13
 - i) retningslinjer for indsatser inden for Unionen, jf. artikel 15, og uden for Unionen, jf. artikel 16
 - j) retningslinjer for transport, jf. artikel 18 og 23.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

Artikel 31

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne bestemmelse, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 32

Evaluering

1. Der føres jævnlige tilsyn med gennemførelsen af foranstaltninger, som modtager finansiel bistand.
2. Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:
 - a) en foreløbig evalueringsrapport om de resultater, der er opnået, og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af denne afgørelse senest den 30. juni 2017
 - b) en meddelelse om den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse senest den 31. december 2018
 - c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

Konklusionerne skal eventuelt ledsages af forslag til ændringer af denne afgørelse.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 33

Overgangsbestemmelse

1. Foranstaltninger, som iværksættes før den 1. januar 2014, på grundlag af beslutning 2007/162/EF, Euratom³⁷ skal, såfremt det er relevant, fortsat administreres i overensstemmelse med beslutningen.
2. Medlemsstaterne sikrer på nationalt plan en glidende overgang mellem de foranstaltninger, der blev gennemført inden for rammerne af det tidligere finansielle civilbeskyttelsesinstrument og de foranstaltninger, der gennemføres i medfør af de nye bestemmelser, der er fastsat i denne afgørelse.

Artikel 34

Ophævelse

Beslutning 2007/162/EF, Euratom og beslutning 2007/779/EF, Euratom ophæves. Artikel 1-14 i beslutning 2007/162/EF finder dog anvendelse til og med den 31. december 2013, uden at dette berører artikel 33, stk. 1.

Henvisninger til de ophævede beslutninger betragtes som henvisninger til nærværende afgørelse og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 35

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19-27 (finansielle bestemmelser) finder dog først anvendelse fra den 1. januar 2014.

Artikel 36

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

³⁷ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9-17.

BILAG 1

Sammenligningstabel

Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom	Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 1, stk. 1		–
Artikel 1, stk. 2		Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 3		–
Artikel 1, stk. 4		Artikel 2, stk. 3
	Artikel 1, stk. 1	-
	Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 1, stk. 2
	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 1, stk. 6
Artikel 2, stk. 1		Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2		Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 3		Artikel 1, stk. 7
	Artikel 2, stk. 1	–
	Artikel 2, stk. 2	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 2, stk. 3	Artikel 13, stk. 1, litra c)
	Artikel 2, stk. 4	Artikel 7, litra d)
	Artikel 2, stk. 5	Artikel 7, litra a)
	Artikel 2, stk. 6	Artikel 7, litra b
	Artikel 2, stk. 7	Artikel 7, litra c
	Artikel 2, stk. 8	Artikel 18, stk. 1
	Artikel 2, stk. 9	Artikel 18, stk. 2
	Artikel 2, stk. 10	Artikel 16, stk. 7
	Artikel 2, stk. 11	–

Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1		Artikel 20
Artikel 4, stk. 2, litra a)		Artikel 22, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)		Artikel 22, litra c) og Artikel 23, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 4, stk. 2, litra c)		Artikel 23, stk. 1, litra d)
Artikel 4, stk. 3		Artikel 23, stk. 2
Artikel 4, stk. 4		Artikel 30, stk. 1, litra j)
	Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
	Artikel 4, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
	Artikel 4, stk. 3	Artikel 8, stk. 1 og 2
	Artikel 4, stk. 4	Artikel 9, stk. 3
	Artikel 4, stk. 5	Artikel 9, stk. 4
	Artikel 4, stk. 6	Artikel 9, stk. 5
	Artikel 4, stk. 7	Artikel 9, stk. 8
	Artikel 4, stk. 8	Artikel 9, stk. 6
Artikel 5		Artikel 24
	Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, litra a)
	Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, litra b)
	Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, litra c)
	Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, litra d)
	Artikel 5, stk. 5	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 5, stk. 6	–
	Artikel 5, stk. 7	Artikel 13, stk. 1, litra d)
	Artikel 5, stk. 8	Artikel 13, stk. 1, litra e)

	Artikel 5, stk. 9	Artikel 18
	Artikel 5, stk. 10	Artikel 7, litra e)
	Artikel 5, stk. 11	Artikel 7, litra g
Artikel 6, stk. 1		Artikel 25, stk. 1
Artikel 6, stk. 2		Artikel 25, stk. 2
Artikel 6, stk. 3		Artikel 25, stk. 3, andet og tredje punktum
Artikel 6, stk. 4		Artikel 25, stk. 3, andet og tredje punktum
Artikel 6, stk. 5		Artikel 25, stk. 3, første punktum
Artikel 6, stk. 6		–
	Artikel 6	Artikel 14
Artikel 7		Artikel 28, stk. 1
	Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
	Artikel 7, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
	Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 3, litra a)
	Artikel 7, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 3, litra b)
	Artikel 7, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 3, litra d)
	Artikel 7, stk. 3, første og tredje punktum	Artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 5
	Artikel 7, stk. 4	Artikel 15, stk. 5
	Artikel 7, stk. 5	–
	Artikel 7, stk. 6	Artikel 17, stk. 4, første punktum
Artikel 8		Artikel 26
	Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1

	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 6, første punktum
	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit	-
	Artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit	-
	Artikel 8, stk. 2	Artikel 16, stk. 3
	Artikel 8, stk. 3	-
	Artikel 8, stk. 4, litra a)	Artikel 16, stk. 2, litra a)
	Artikel 8, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 2, litra c)
	Artikel 8, stk. 4, litra c)	Artikel 16, stk. 2, litra d)
	Artikel 8, stk. 4, litra d)	Artikel 16, stk. 2, litra e)
	Artikel 8, stk. 5	Artikel 16, stk. 8
	Artikel 8, stk. 6, første afsnit	Artikel 17, stk. 1 og stk. 3, litra b)
	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit	Artikel 17, stk. 4, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, første afsnit	-
	Artikel 8, stk. 7, andet afsnit	Artikel 16, stk. 6, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 9
	Artikel 8, stk. 7, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 11
	Artikel 8, stk. 7, femte afsnit	-
	Artikel 8, stk. 8	Artikel 16, stk. 10
	Artikel 8, stk. 9, litra a)	Artikel 16, stk. 12
	Artikel 8, stk. 9, litra b)	Artikel 16, stk. 13

Artikel 9		Artikel 16, stk. 6
	Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10		Artikel 19, stk. 3
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		-
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12, stk. 1		Artikel 27, stk. 1
Artikel 12, stk. 2		-
Artikel 12, stk. 3		-
Artikel 12, stk. 4		-
Artikel 12, stk. 5		-
	Artikel 12, stk. 1	Artikel 30, stk. 1, litra e)
	Artikel 12, stk. 2	Artikel 30, stk. 1, litra a)
	Artikel 12, stk. 3	Artikel 30, stk. 1, litra b)
	Artikel 12, stk. 4	Artikel 30, stk. 1, litra c)
	Artikel 12, stk. 5	Artikel 30, stk. 1, litra h)
	Artikel 12, stk. 6	Artikel 30, stk. 1, litra d)
	Artikel 12, stk. 7	-
	Artikel 12, stk. 8	-
	Artikel 12, stk. 9	Artikel 30, stk. 1, litra i)
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 31
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 32
	Artikel 15	Artikel 34
Artikel 16		Artikel 35, stk. 2

Artikel 17	Artikel 16	Artikel 36
------------	------------	------------

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørte politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørte udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME FORSLAGETS/INITIATIVETS BETEGNELSE

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning

1.1. Berørte politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen³⁸

Berørt politikområde og dermed forbundne aktiviteter:

23 03 - Finansielt civilbeskyttelsesinstrument

1.2. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁹

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.3. Mål

1.3.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Ved afgørelsen oprettes en EU-civilbeskyttelsesordning, der støtter, koordinerer og supplerer medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet med henblik på at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.

1.3.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1

AT OPNÅ ET HØJT NIVEAU AF BESKYTTELSE MOD KATASTROFER VED AT FOREBYGGE ELLER REDUCERE DERES VIRKNINGER OG VED AT FREMME EN FOREBYGGELSESKULTUR

Specifikt mål nr. 2

AT ØGE EU'S KATASTROFEBEREDSKAB

Specifikt mål nr. 3

³⁸ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) - ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

³⁹ Jf. finansforordningens artikel 49, stk. 6, litra a) og b).

AT FREMME HURTIGT OG EFFEKTIVT INDSATS I TILFÆLDE AF STØRRE KATASTROFER ELLER OVERHÆNGENDE FARE FOR KATASTROFER.

Berørte ABN/ABB-aktiviteter

23 03 - FINANSIELT CIVILBESKYTTELSESI INSTRUMENT

1.3.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen

Forslaget:

- sætter Unionen i stand til at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet gennem EU-civilbeskyttelsesordningen (ordningen) i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, herunder særlig gennem:

- b) foranstaltninger til forebyggelse eller begrænsning af konsekvenserne af katastrofesituationer og
- b) foranstaltninger, som tager sigte på at øge EU's beredskab over for katastrofesituationer, herunder foranstaltninger med henblik på bevidstgørelse af EU-borgerne
- c) foranstaltninger på området katastrofeindsatser under ordningen.

Forslaget muliggør fortsættelsen af aktiviteter inden for katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats, som er omfattet af Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom, og som finansieres gennem det finansielle civilbeskyttelsesinstrument (2007/162/EF, Euratom). Det omfatter oprettelsen af en *europæisk katastrofeberedskabskapacitet* på grundlag af forhåndsbevilgede ressourcer, oprettelse af et *europæisk katastrofeberedskabscenter*, styrkelsen og strømlining af transportforanstaltninger og bistanden til medlemsstaternes udarbejdelse af nationale risikostyringsplaner.

1.3.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

Specifikt mål: At opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres virkninger og ved at fremme en forebyggelseskultur

1. Antal medlemsstat og med nationale risikovurderinger og risikostyringsplaner
2. Antal og type af undersøgelser og projekter med henblik på at skabe et bedre vidensgrundlag
3. Indførelse af ny teknologi

Specifikt mål: at øge EU's katastrofeberedskab

1. Antal eksperter med de krævede kvalifikationer
2. Antal uddannelses- og øvelsesforanstaltninger samt typer af kurser i uddannelsesprogrammet
3. Antal udvekslinger inden for EU-uddannelsesnetværket
4. Antal og type af ressourcer, der bevilges til den frivillige pulje (katastrofeberedskabskapaciteten)
5. Antal medlemsstater, der bevilger ressourcer til den frivillige pulje
6. Beløb for EU-medfinansiering af ressourcer i den frivillige pulje

7. Antal og type af konstaterede kritiske kapacitetsmangler
8. Antal og type af mangler, der afhjælpes ved hjælp af EU-medfinansiering og på anden vis
9. Kommissionens opstilling - med bistand fra medlemsstaterne - af katastrofeindsatsscenarier i og uden for EU dækkende samtlige potentielle større katastrofer
10. Kommissionens udarbejdelse - med bistand fra medlemsstaterne - af en omfattende fortegnelse over, hvilke ressourcer, der er til rådighed i medlemsstaterne, og af en analyse af manglerne.

Specifikt mål: at fremme et hurtigt og effektivt katastrofeindsatser i tilfælde af større katastrofer eller overhængende fare herfor.

1. Indsatsens hastighed: Tidsrummet mellem anmodningen om bistand og indsættelse på det sted, hvor der skal ydes bistand, samt vurderings- og/eller koordineringsholdene
2. Forholdet mellem de indsatte ressourcer fra puljen og yderligere *ad hoc* tilbud fra medlemsstaterne
3. Procentandel af presserende behov, som imødekommes
4. Antal og størrelse af transporttilskud og -tjenesteydelser
5. Den tid, der medgår til behandling af individuelle anmodninger om tilskud/tjenesteydelser, samt den samlede tid, der medgår til økonomisk forvaltning
6. Beløb for EU-medfinansiering af transportoperationer (herunder gennemsnitssats pr. operation)
7. Procentandel af EU-medfinansiering af transport i forhold til de samlede transportomkostninger
8. Antal tilskud/tjenesteydelse og samlede beløb for EU-medfinansiering af transport, der tildeles de berørte medlemsstater.

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

EU's civilbeskyttelsespolitik bygger på Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom, som har ubegrænset varighed, og på Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom. Sidstnævnte finansierer ordningens foranstaltninger, og den udløber ved udgangen af 2013.

Af forenklingssyn er de to ovennævnte lovgivningsforslag forenet i et enkelt lovgivningsforslag, der har til formål at forbedre og styrke EU-civilbeskyttelsesordningen i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Forslaget bygger på de to gældende retsakter på civilbeskyttelsesområdet og meddelelsen fra 2010 "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" og søger at afbøde de mangler, der blev konstateret i den omfattende evaluering af civilbeskyttelseslovgivningen i 2007-2009.

Dette forslag tager sigte på at støtte foranstaltninger med det formål at afhjælpe mangler, som er konstateret i evalueringen. De vigtigste foranstaltninger er:

- 1) udvikling af Katastrofeberedskabscentret, idet der sikres operationel kapacitet døgnet rundt og betjening af medlemsstaterne og Kommissionen for så vidt angår ordningen
- 2) en omlægning fra en reaktiv og ad hoc-præget koordinering til et velplanlagt, veltilrettelagt og pålideligt EU-civilbeskyttelsessystem

- 3) konstatering og afbødning af kritiske mangler i indsatskapaciteten
- 4) forbedring af den finansielle og logistiske transportbistand og opnåelse af mere omkostningseffektive transportoperationer og 5) udarbejdelse af nationale risikostyringsplaner og en oversigt over risici på EU-plan.

1.4.2. *Merværdi ved en indsats fra EU's side*

EU bibringer merværdi i form af:

- færre tab af menneskeliv og skade på miljø, økonomi og materiel skade
- bedre koordinering af civilbeskyttelsesaktiviteter, fordi alle tilbud om bistand samordnes i monitorerings- og informationscenter, så den berørte stat vælger, hvilke(t) den vil acceptere
- omkostningseffektivitet, fordi den bistand, som den berørte stat accepterer, kan anvendes sammen med bistand fra andre lande gennem transportproceduren
- større effektivitet gennem et øget beredskabsniveau og en mere sammenhængende strategi for katastroferisikostyring
- en sammenhængende og effektiv indsats på grund af oprettelsen af en hurtig indsatskapacitet, som kan bistå over alt i EU og tredjelande i nødvendigt omfang
- en større synlighed af EU's indsats i tilfælde af katastrofer
- en bedre udnyttelse af knappe ressourcer, fordi de EU-finansierede ressourcer deles

1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Disse forslag bygger på:

- erfaringer fra katastrofer, hvor ordningen har været anvendt, siden den blev oprettet i 2001
- erfaringer fra projekter, der er blevet finansieret inden for rammerne af de forslagsindkaldelser, der er fremsat siden 2007 på området beredskab og forebyggelse
- erfaringer fra pilotprojekter, der er blevet finansieret inden for rammerne af forslagsindkaldelsen fra 2008 om pilotprojekter med henblik på øget samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af skovbrande
- erfaringer fra 17 projekter og 3 kontrakter finansieret under den forberedende foranstaltning vedrørende en europæisk beredskabskapacitet
- Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2007 om den pågældende sommers naturkatastrofer

- Meddelelse om styrkelse af EU's katastrofeberedskab (KOM(2008) 130)
 - Europa-Parlamentets erklæring af 11. marts 2008 om tidlig varsling af borgerne i tilfælde af større ulykker og katastrofer
- Europa-Parlamentets beslutning af 19. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab
- Meddelelsen En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, KOM(2009) 82

- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" (KOM(2010) 600 endelig) af 26. oktober 2010, samt Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's katastrofeberedskab, KOM(2008) 130 endelig

"Rapport om evalueringen af anvendelsen af civilbeskyttelsesordningen og det finansielle civilbeskyttelsesinstrument i perioden 2007-2009", Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet SEK(2001) 1311 endelig, der også dækker en forberedende foranstaltning vedrørende en europæisk beredskabskapacitet, der blev vedtaget i november 2011 (KOM(2011) 696).

1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Sammenhæng med:

- Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed
- Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument

1.5. **Varighed og finansielle virkninger**

✓ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

Finansielle bestemmelser af begrænset varighed:

- ✓ Budgettildelingen dækker perioden 1/1/2014-31/12/2020
- ✓ Finansielle virkninger fra 1/1/2014 to 31/12/2020 (betalinger indtil 31/12/2022)

1.6. **På tænkt(e) forvaltningsmetoder⁴⁰**

✓ **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne⁴¹
- nationale offentligtretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

⁴⁰ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴¹ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer: *FN-organer*

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

NA

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv anføres hyppighed og betingelser.

Foranstaltninger, der modtager finansiel bistand i henhold til disse afgørelser, skal underkastes regelmæssig kontrol.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

en foreløbig evalueringsrapport efterfølgende evalueringsrapport senest den 30. juni 2017.

- en meddelelse om den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse senest den 31. december 2018

- en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Hvis der ikke oprettes nye stillinger, kan underbemanding medføre risiko ikke at kunne:

- håndtere de udfordringer, som det stigende antal civilbeskyttelsesoperationer medfører, ikke mindst i lyset af katastrofeberedskabscentrets nye og mere omfattende rolle og de politiske krav

- udvikle/tilføje aktiviteter

- drage nytte af/udvikle nye teknologisystemer, der kan sikre uafbrudt rådighed

- reagere hensigtsmæssigt ved overhængende fare for civilbeskyttelseskatastrofer

2.2.2. Påtænkte kontrolmetoder

Oplysninger om det interne kontrolsystem

For så vidt angår lovgivningsudkastet er det planen at anvende et eksisterende internt kontrolsystem, således at de midler, der er til rådighed under den nye ordning, anvendes korrekt og i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

Systemet er på nuværende tidspunkt opbygget således:

1. Internt kontrolsystem i Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (tre personer) med fokus på overholdelse af gældende administrative procedure og lovgivning på civilbeskyttelsesområdet. Til dette formål anvendes interne kontrolstandarder.
2. 6 revisorer fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand udfører revision af tilskud og kontrakter, der tildeles i medfør af instrumentet.
3. Eksterne partnere evaluerer aktiviteterne.

Foranstaltningerne kan også revideres af eksterne enheder:

1. OLAF (tilfælde af svig)
2. Revisionsretten

Det planlægges at bibeholde det nuværende kontrolsystem. I forbindelse med de forøgede budgetmidler, ordningen stiller til rådighed, kan der påregnes øget fokus på civilbeskyttelse med henblik på passende kontrol af udgifterne til ordningen.

Overslag over omkostninger og fordele

For så vidt angår den interne revision anslås omkostningerne ved aktiviteter, der knytter sig til lovgivningsudkast at være på

19 000 EUR (127 000 EUR x 3 x 0,05), såfremt 5 % af den disponible arbejdstid anvendes på civilbeskyttelse.

Generaldirektoratet for Humanitær Bistand har i øjeblikket 6 eksterne revisorer. Under forudsætning af, at de anvender 5 % af deres arbejdstid på aktiviteter, der (med)finansieres af det nye finansielle civilbeskyttelsesinstrument, indebærer det omkostninger til ekstern revision på ca. 38 000 EUR. Erfaringen viser, at fordelene ved kontrol skal være større end omkostningerne og føre til bedre overholdelse af gældende regler. Tidligere revisioner har således medført et mindsket samlet EU-bidrag, fordi omkostninger, der ikke er berettiget til støtte i form af medfinansieringen, er blevet fradraget.

Vurdering af risiko for manglende overholdelse

Som tidligere revisioner af projekter, der samfinansieres af det nuværende instrument, har vist, er der en risiko for forkert anvendelse af midlerne. Derfor er det fornuftigt at foreslå det eksisterende system til fremtidige foranstaltninger. I betragtning af, at der bliver flere midler til rådighed, kan der forventes et stigende antal eksterne revisorer.

Overholdelsesgraden bør nå op på 98 % (fejlgrad under 2 %)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Generaldirektoratet for Humanitær Bistand vil yderligere tilpasse sin strategi for bekæmpelse af svig til Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011 bl.a. med henblik på at sikre:

At generaldirektoratets interne kontroller med relation til bekæmpelse af svig er i fuld overensstemmelse med CAFS

At generaldirektoratets tilgang til risikostyring af svig er gearret til at identificere områder med risiko for svig og til at reagere hensigtsmæssigt herpå

De systemer, der anvendes ved EU's udbetalinger i tredjelande, gør det muligt at få de oplysninger frem, der er relevante for styringen af risikoen for svig (og f.eks. forhindre dobbeltfinansiering)

Når det er nødvendigt, vil der blive nedsat netværksgrupper og indført hensigtsmæssige it-redskaber, der er specielt egnede til at analysere tilfælde af svig i relation til sektoren.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer betegnelse	OB/IOB ⁽⁴²⁾	fra EFTA-lande ⁴³	fra kandidatlande ⁴⁴	fra tredje-lande	i henhold til artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
3	23 03 01 Civilbeskyttelse inden for Den Europæiske Union	OB	JA	JA*	JA*	NEJ
3	23 01 04 02 Civilbeskyttelse - Udgifter til den administrative forvaltning	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
4	23 03 06 Civilbeskyttelsesindsats i tredjelande	OB	JA	JA*	JA*	NEJ

* Dette instrument er åbent for deltagelse af kandidatlande og EØS-lande (Island, Liechtenstein og Norge)

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i	Budgetpost	Udgiftens	Bidrag
-----------------	------------	-----------	--------

⁴² OB = Opdelte bevillinger/IOB = Ikke-opdelte bevillinger.

⁴³ EFTA: Den Europæiske Frihandels-sammenslutning.

⁴⁴ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

den flerårige finansielle ramme		art				
	Nummer [Udgiftsområde.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidat-lande	fra tredje-lande	i henhold til artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	Udgiftsområde 3 "Sikkerhed og unionsborgerskab"
---	---------------	---

GD ECHO - humanitær bistand og civilbeskyttelse		2014 ⁴⁵	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021 og følgende år	I ALT
• Aktionsbevillinger										
23 03 01 - Civilbeskyttelse inden for Den Europæiske Union	Forpligtelser	36,4	37,4	38,4	38,4	39,4	40,4	41,4	N.A.	271,8
	Betalinger	30	34	34	34	35	35	35	34,8	271,8
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁶										
23 01 04 02 Civilbeskyttelse - Udgifter til den administrative forvaltning		0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	N.A.	4,2

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	37	38	39	39	40	41	42	N.A.	276
	Betalinger	30,6	34,6	34,6	34,6	35,6	35,6	35,6	34,8	276

⁴⁵ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁴⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU's aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	Udgiftsområde 4 "Det globale Europa"								
---	---------------	--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

GD ECHO - humanitær bistand og civilbeskyttelse		2014 ⁴⁷	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021 og følgende år	I ALT
• Aktionsbevillinger										
23 03 06 Civilbeskyttelsesindsats i tredjelande	Forpligtelser	32	33	33	34	34	35	36	N.A.	237
	Betalinger	25	30	30	31	31	32	33	25	237

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	32	33	33	34	34	35	36		237
	Betalinger	25	30	30	31	31	32	33	25	237

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	69	71	72	73	74	76	78	N.A.	513
	Betalinger	55	64	64	65	66	67	68	64	513
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT										
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	69	71	72	73	74	76	78	N.A.	513
	Betalinger	55	64	64	65	66	67	68	64	513

⁴⁷ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
GD ECHO - humanitær bistand og civilbeskyttelse									
• Menneskelige ressourcer		6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	48,314
• Andre administrationsudgifter		0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	4,2
I ALT ECHO - humanitær bistand og civilbeskyttelse	Bevillinger	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	52,514

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	7,502	52,514
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021 og følgende år	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	76,502	78,502	79,502	80,502	81,502	83,502	85,502	N.A.	565,514
	Betalinger	62,502	71,502	71,502	72,502	73,502	74,502	75,502	64,000	565,514

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT								
	RESULTATER																	
	Type resultater ⁴⁸	Resultaternes gennemsnitlige omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1 Forebyggelse ⁴⁹																		
Antal finansierede projekter, forebyggelse	tilskudsaftaler	0,3	10	3	10	3	10	3	10	3	10	3	10	3	10	3	70	21
undersøgelser	Antal kontrakter	0,1	5	0,5	5	0,5	5	0,5	5	0,5	5	0,5	5	0,5	5	0,5	35	3,5
Subtotal for specifikt mål nr. 1			15	3,5	15	3,5	15	3,5	15	3,5	15	3,5	15	3,5	15	3,5	105	24,5

SPECIFIKT MÅL NR. 2 - beredskab

⁴⁸ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. Antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
⁴⁹ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål...".

Antal finansierede projekter - beredskab (inkl. Uddannelse og øvelser)	Tilskudsafalter og kontrakter	0,5	50	25	54	27	56	28	58	29	60	30	64	32	62	31	404	202
Systemer til tidlig varsling	Antal administrative ordninger	0,4	5	2	5	2	5	2	5	2	5	2	5	2	5	2	35	14
katastrofeberedskabskapacitet	Antal tilskudsafalter + kontrakter	1	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	19	19	115	115
Subtotal for specifikt mål nr. 2			71	43	75	45	77	46	79	47	81	48	85	50	86	52	554	331
SPECIFIKT MÅL nr. 3 - indsats ⁵⁰																		
Indsættelse af eksperter	Antal kontrakter	0,005	200 ⁵¹	1	200	1	200	1	200	1	200	1	200	1	200	1	1400	7

⁵⁰

Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål...".

⁵¹

På grundlag af anslået 20 katastrofer pr. år og anslået gennemsnitligt 10 eksperter pr. katastrofe.

Antal transportoperationer i EU	Tilskuds-aftale/tjenesteydelseskontrakter	0,250	2	0,5	2	0,5	2	0,5	2	0,5	2	0,5	2	0,5	2	0,5	14	3,5
Antal transportoperationer uden for EU	Tilskuds-aftale/tjenesteydelseskontrakter	0,3	7 0 52	21	70	21	70	21	70	21	70	21	70	21	70	21	490	147
Subtotal for specifikt mål nr. 2			2 7 2	22,5	272	22,5	272	22,5	272	22,5	272	22,5	272	22,5	272	22,5	1904	157,5
OMKOSTNINGER I ALT			3 5 8	69	362	71	364	72	366	73	368	74	372	76	373	78	2563	513

⁵²

På grundlag af anslået 7 flyvninger pr. katastrofe uden for EU og anslået gennemsnitligt 10 katastrofer pr. år.

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2014 ⁵³	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
--	--------------------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	6,902	48,314
Andre administrationsudgifter	0,550	0,550	0,550	0,550	0,550	0,550	0,550	3,85
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	7,452	7,452	7,452	7,452	7,452	7,452	7,452	52,164

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁵⁴ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	4,2
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

⁵³

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵⁴

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

I ALT	8,052	8,052	8,052	8,052	8,052	8,052	8,052	56,364
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

3.2.3.2. Anslåede behov for menneskelige ressourcer

3.2.3.3. Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
23 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	35	35	35	35	35	35	35
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter) ⁵⁵							
23 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	36	36	36	36	36	36	36
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ⁵⁶	I hovedsæde ⁵⁷						
	- i delegationerne						
XX 01 05 02 (KA, V, UNE - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	71	71	71	71	71	71	71

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

⁵⁵ KA: kontraktansatte. INT=vikar UED: unge eksperter ved delegationerne LA: lokalt ansatte UNE: udstationerede nationale eksperter.

⁵⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁵⁷ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forvaltning af tilskudsftaler og kontrakter Gennemførelse af og opfølgning på politisk arbejde, administrativ bistand
Eksternt personale	Drift af katastrofeberedskabscentret 24/7 Nødvendige arbejdsopgaver på stedet administrativ bistand

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ✓ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

Den nye flerårige finansielle ramme for 2014-2020, jf. meddelelsen "Et budget for Europa" (KOM/2011/0500 endelig)

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵⁸.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemand's bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt
EFTA-landes bidrag til budgetpost 230301 + 230306 ⁵⁹	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	4,550
Tredjelandes bidrag i forbindelse med deltagelse i civilbeskyttelsesordningerne ⁶⁰	0,126	0,126	0,126	0,126	0,126	0,126	0,126	0,882
Samfinansierede bevillinger I ALT	0,776	0,776	0,776	0,776	0,776	0,776	0,776	5,432

⁵⁸ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

⁵⁹ På grundlag af beløbene for 2011.

⁶⁰ Baseret på beløbene for 2011 (Kroatien var da eneste bidragsyder).

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ✓ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶¹					Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
		År N	År N+1	År N+2	År N+3				
Artikel									

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

⁶¹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.